

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

CAMERA DEPUTAȚILOR

Lege

pentru modificarea și completarea Legii nr.84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Art.I - Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 161 din 23 aprilie 1998, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.1. - Drepturile asupra mărcilor și indicațiilor geografice sunt dobândite și aparate, pe teritoriul României, în condițiile prezentei legi.

Prezenta lege se aplică mărcilor de produse și servicii, individuale, colective, de certificare ce fac obiectul unei înregistrări sau solicitări de înregistrare în România, ori care își produc efectele în România, urmare unei protecții comunitare sau pe cale internațională, cât și indicațiilor geografice.

Persoanele fizice sau juridice străine cu domiciliul sau sediul în afara teritoriului României beneficiază de dispozițiile prezentei legi în condițiile convențiilor internaționale privind mărcile și indicațiile geografice la care România este parte.

2. Articolul 2 se abrogă.

3. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 2¹, cu următorul cuprins:

„Art. 2¹. - Poate constitui marcă orice semn susceptibil de reprezentare grafică cum ar fi : cuvinte, inclusiv nume de persoane, desene, litere, cifre, elemente figurative, forme tridimensionale și în special forma produsului sau ambalajului sau, culori, combinații de culori, holograme, semnale sonore, precum și orice combinație a acestora, cu condiția ca aceste semne să permită a distinge produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altor întreprinderi.”

4. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.3. - În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile au următoarea semnificație:

a) înregistrare marcă este un mod de dobândire a drepturilor asupra unei mărci în temeiul prezentei legi sau convențiilor și tratatelor internaționale la care România este parte;

b) marca anterioară este marca înregistrată, precum și marca depusă pentru a fi înregistrată în Registrul Național al Mărcilor, cu condiția ca ulterior să fie înregistrată;

c) marca comunitară este marca înregistrată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr.40/94 privind marca comunitară, cu modificările și completările ulterioare;

d) marca notorie este marca larg cunoscută în România în cadrul segmentului de public vizat pentru produsele sau serviciile cărora aceasta se aplică, fără a fi necesară înregistrarea sau utilizarea mărcii în România pentru a putea fi opusă;

e) marca colectivă este marca destinată a servi la deosebirea produselor sau serviciilor membrilor unei asociații, de produsele sau serviciile aparținând altor persoane;

f) marca de certificare este marca ce indică faptul că produsele sau serviciile pentru care este utilizată sunt certificate de titularul mărcii în ceea ce privește calitatea, materialul, modul de fabricație a produselor sau de prestare a serviciilor, precizia, ori alte caracteristici.

g) indicația geografică este denumirea servind la identificarea unui produs originar dintr-o țară, regiune sau localitate a unui stat în cazurile în care o calitate, o reputație sau alte caracteristici determinate pot fi în mod esențial atribuite acestei origini geografice;

h) solicitantul este persoana în numele căreia este depusă o cerere de înregistrare marca;

i) titularul este persoana pe numele căreia marca este înregistrată în Registrul Mărcilor și poate fi orice persoana fizică sau juridică de drept public sau de drept privat;

j) mandatarul autorizat denumit în prezenta lege "mandatar", este consilierul în proprietate industrială care poate avea și calitatea de reprezentant în procedurile în fața Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci;

k) Registrul Mărcilor - reprezintă colecția de date, administrată de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, care cuprinde mărcile înregistrate în România precum și toate datele înscrise referitoare la aceste înregistrări, indiferent de suportul pe care sunt păstrate aceste date.

l) Registrul Indicațiilor Geografice - reprezintă colecția de date, administrată de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, care cuprinde indicațiile geografice înregistrate în România precum și toate datele înscrise referitoare la aceste înregistrări, indiferent de suportul pe care sunt păstrate aceste date;

m) Convenția de la Paris este Convenția pentru protecția proprietății industriale din 20 martie 1883, Paris, așa cum a fost revizuită și modificată;

n) Țările Uniunii de la Paris sunt țările cărora li se aplică Convenția de la Paris și care sunt constituite în Uniunea pentru protecția proprietății industriale;

o) Aranjamentul de la Madrid este Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 14 aprilie 1891, revizuit la Stockholm la 14 iulie 1967;

p) Protocolul referitor la Aranjament este Protocolul de la Madrid din 27 iunie 1989 referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor;

q) Regulamentul privind marca comunitară – Regulamentul (CE) nr.40/94 al Consiliului, din 20 decembrie 1993, privind marca comunitară;

r) Întreprindere - este orice entitate implicată într-o activitate economică, indiferent de natura sa juridică ori de modul ei de finanțare.”

5. După alineatul 1 al articolului 4 se introduce un nou alineat, alineatul 2, cu următorul cuprins:

„Mărcile comunitare beneficiază de protecție pe teritoriul României în baza Regulamentului privind marca comunitară.”

6. La articolul 5 alineatul 1, partea introductivă și litera a) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Sunt refuzate la înregistrare sau pot fi declarate nule dacă sunt înregistrate, pentru următoarele motive absolute:

a) semnele care nu pot constitui o marcă.”

7. La articolul 5 alineatul 1, după litera l) se introduc două noi litere, literele m) și n), cu următorul cuprins:

„m) mărcile care conțin semne cu înaltă valoare simbolică și în special, un simbol religios;

n) mărcile care conțin, fără autorizația organelor competente, ecusoane, embleme, blazoane, semne heraldice altele decât cele avute în vedere de art.6 ter din

Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale din 20 martie 1883, ratificată de România prin Decretul nr.1177 din 28 decembrie 1968.”

8.Alineatul 2 al articolului 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Dispozițiile alin.1 lit.b) - d) nu se aplică în cazul în care înainte de data de depozit a cererii de înregistrare, marca a dobândit caracter distinctiv ca urmare a folosirii.”

9. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.6 - În afara motivelor prevăzute la art.5 alin.1, o marcă este refuzată la înregistrare sau, după caz, este susceptibilă a fi anulată, pentru următoarele motive relative de refuz:

a) când este identică în raport cu o marcă anterioară, iar produsele și serviciile pentru care marca este solicitată sau a fost înregistrată sunt identice cu cele pentru care marca anterioară este protejată;

b) dacă, din motive de identitate sau de similitudine în raport cu marca anterioară și din motive de identitate sau similitudine a produselor sau serviciilor pe care cele două mărci le desemnează se poate crea în percepția publicului, un risc de confuzie inclusiv riscul de asociere cu marca anterioară;

În accepțiunea alin.1, sunt mărci anterioare, mărcile a căror dată de depozit este anterioară datei de depozit a cererii de înregistrare marcă sau, după caz, dreptului de prioritate invocat în susținerea acesteia și care fac parte din următoarele categorii:

a) mărcile comunitare,
b) mărcile înregistrate în România,
c) mărcile înregistrate în baza unor acorduri internaționale și având efect în România.

d) mărcile comunitare în privința cărora este invocată în mod valabil vechimea anterioară, conform Regulamentului privind marca comunitară, față de o marcă la

care se referă lit.b) sau c), chiar dacă această din urmă marcă a încetat să mai existe sau a făcut obiectul unei renunțări;

e) cererile de înregistrare marcă prevăzute la lit.a) - d) sub condiția înregistrării ulterioare a mărcilor;

f) mărcile care, la data de depozit a cererii de înregistrare marcă sau, după caz, la data priorității invocate, sunt notorii în România, în sensul art.6 bis al Convenției de la Paris.

O marca este, de asemenea, refuzată la înregistrare, sau în cazul în care a fost înregistrată, este susceptibilă de a fi anulată dacă este identică sau similară în raport cu o marcă comunitară anterioară, în sensul alin.2 și dacă a fost destinată să fie înregistrată ori este deja înregistrată pentru produse sau servicii care nu sunt similare cu cele pentru care marca comunitară anterioară este înregistrată, atunci când marca comunitară anterioară se bucură de un renume în Comunitate și dacă prin folosirea fără drept a mărcii ulterioare s-ar obține un profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii comunitare anterioare.

O marcă este, de asemenea, refuzată la înregistrare, sau în cazul în care a fost înregistrată, este susceptibilă de a fi anulată, dacă:

a) marca este identică sau similară în raport cu o marcă anterioară înregistrată în România, în sensul alin.2 și dacă aceasta este destinată a fi înregistrată, ori este deja înregistrată, pentru produse sau servicii care nu sunt similare cu cele pentru care marca anterioară a fost înregistrată, când marca anterioară se bucură de un renume în România și dacă prin folosirea mărcii ulterioare s-ar obține un profit necuvenit, din caracterul distinctiv și renumele mărcii anterioare sau dacă folosirea ar fi în detrimentul caracterului distinctiv ori al renumelui mărcii anterioare;

b) drepturile decurgând dintr-o marcă neînregistrată sau dintr-un alt semn utilizat în activitatea comercială au fost dobândite înainte de data de depozit a cererii de înregistrare marcă ulterioară ori, după caz, înainte de data priorității invocate, prin cererea de înregistrare marcă ulterioară, și dacă acea marcă neînregistrată sau acel semn utilizat conferă titularului său dreptul de a interzice utilizarea mărcii ulterioare;

c) utilizarea mărcii poate fi interzisă în temeiul unui drept anterior, altul decât cele prevăzute la alin.2 lit.d), în special, un drept la nume, un drept la imagine, un drept de autor, un drept de proprietate industrială;

d) marca este identică sau similară în raport cu o marcă colectivă anterioară, folosită în România în condițiile art.45 alin.2, conferind un drept care a expirat cu cel mult 3 ani înainte de data de depozit;

e) marca este identică sau similară în raport cu o marcă de certificare anterioară a cărei valabilitate a încetat cu cel mult 10 ani înainte de data de depozit;

f) marca este identică sau similară cu o marcă anterioară înregistrată pentru produse sau servicii identice sau similare, conferind un drept care a expirat din motiv de nereînnoire cu cel mult 2 ani înainte de data de depozit, cu condiția ca titularul mărcii anterioare să își fi dat acordul la înregistrarea mărcii ulterioare sau să nu fi utilizat marca;

g) marca poate fi confundată cu o marcă utilizată în străinătate la data depozitului cererii și care continuă să fie utilizată acolo, dacă cererea a fost făcută cu rea credință de solicitantul din România.

O marcă nu va fi refuzată la înregistrare sau, după caz, înregistrarea nu va fi anulată atunci când titularul mărcii anterioare sau a dreptului anterior consimte la înregistrarea mărcii ulterioare.

O marcă este de asemenea refuzată la înregistrare când este solicitată a fi înregistrată de către mandatarul sau reprezentantul titularului mărcii, în nume propriu și fără consimțământul titularului mărcii dacă mandatarul sau reprezentantul titularului nu face dovada că are dreptul de a solicita această înregistrare.

O marcă poate fi refuzată la înregistrare sau susceptibilă de a fi anulată în condițiile prevăzute de art.6 septies din Convenția de la Paris.”

10. Articolul 7 se abrogă.

11. Titlul Capitolului III se modifică și va avea următorul cuprins: „Cererea de înregistrare marcă”.

12. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.9. - Dreptul la marcă aparține solicitantului care a depus primul, în condițiile legii, cererea de înregistrare marcă.”

13. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.10. - Cererea de înregistrare marcă depusă la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, redactată în limba română și conținând elementele prevăzute la alin.2 constituie depozitul reglementar al mărcii.

Cererea de înregistrare marca va conține:

- a) solicitarea explicită a înregistrării mărcii;
- b) datele de identificare a solicitantului și, după caz, a mandatarului;
- c) o reprezentare grafică, suficient de clară, a mărcii a cărei înregistrare este cerută;
- d) lista produselor și/sau serviciilor pentru care se solicită înregistrarea mărcii;
- e) dovada achitării taxei de depunere și de publicare a cererii de înregistrare marcă.

Cererea va prezenta mențiuni exprese când marca:

- a) conține una sau mai multe culori revendicate ca element distinctiv al mărcii;
- b) este tridimensională sau de alt tip decât cele verbale sau figurative;
- c) conține o transliterare sau o traducere a mărcii ori a unor elemente ale mărcii.

Cererea va conține de asemenea, date privind calitatea solicitantului. Cererea se va referi la o singură marcă și va fi prezentată în condițiile prevăzute de Regulamentul de aplicare a legii.

Cererile de înregistrare depuse în baza Aranjamentului de la Madrid sau a Protocolului referitor la Aranjament trebuie să îndeplinească condițiile acestor tratate, la care România este parte.

Depunerea cererii de înregistrare marcă se poate face la registratura Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, prin poștă sau pe cale electronică în condițiile prevăzute de Regulamentul de aplicare a prezentei legi.”

14. Alineatul 1 al articolului 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ Dacă solicitantul a prezentat anumite produse și servicii sub o marcă în cadrul unei expoziții internaționale oficiale sau oficial recunoscută, în sensul Convenției privind expozițiile internaționale semnată la Paris la 22 noiembrie 1928, revizuită la 30 noiembrie 1972 și ratificată de România prin Decretul nr. 2581/1930, organizată pe teritoriul României sau într-un stat membru al Convenției de la Paris și dacă o cerere de înregistrare a mărcii sub care au fost prezentate aceste produse și servicii a fost depusă la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci într-un termen de 6 luni de la data primei prezentări în expoziție, solicitantul va beneficia de un drept de prioritate de la data introducerii produsului în expoziție.”

15. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.14. - Înregistrarea unei mărci poate fi cerută individual sau în comun de orice persoană.

În absența unei prevederi contrare care rezultă dintr-un tratat internațional la care România este membru, solicitanții străini trebuie să fie reprezentați în fața Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci de către un mandatar autorizat, în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr.66/2000 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier în proprietate industrială, republicată, precum și de Regulamentul de aplicare a prezentei legii.”

16. După articolul 17 se introduc cinci noi articole, articolele 17¹-17⁵, cu următorul cuprins:

„Art.17¹ - Cererea de înregistrare marcă având dată de depozit se publică, în format electronic, în 30 de zile de la data depunerii, în condițiile prevăzute de Regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art.17² - În termen de 3 luni de la data publicării cererii de înregistrare marcă efectuată conform art.17¹, orice persoană interesată poate formula observații privind cererea de înregistrare marcă, pentru motivele prevăzute la art.5.

Art.17³ - În termen de 3 luni de la data publicării cererii de înregistrare marcă efectuată conform art.17¹ orice persoană interesată poate formula opoziție la înregistrarea mărcii pentru motive relative de refuz prevăzute la art.6.

Opozițiile trebuie să fie formulate în scris, motivat și cu plata taxei prevăzute de lege.

La cererea solicitantului, titularul mărcii care a formulat opoziția va prezenta Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci dovada că:

a) în cursul unei perioade de 5 ani care precede publicării mărcii asupra căreia s-a formulat opoziția, marca anterioară a făcut obiectul unei folosiri efective pe teritoriul României pentru produsele și serviciile pentru care aceasta a fost înregistrată,

b) există motive justificate pentru neutilizarea mărcii cu privire la care s-a făcut opoziție.

În cazul neplății taxelor legale pentru opoziție se consideră că aceasta nu a fost făcută.

Art.17⁴ - Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci notifică solicitantului cererii de înregistrare marcă, opoziția formulată indicând numele persoanei care a formulat-o, precum și motivele opoziției privind înregistrarea mărcii.

În termen de 3 luni de la data notificării opoziției, solicitantul poate prezenta punctul său de vedere.

Soluționarea opoziției poate fi suspendată în următoarele situații:

a) când se bazează pe o cerere de înregistrare marcă, până la înregistrarea acesteia;

b) marca opusă face obiectul unei acțiuni în anulare sau decădere, până la soluționarea definitivă a cauzei;

Oricând în cursul suspendării solicitantul sau oponentul poate solicita reluarea soluționării opoziției dacă motivul de suspendare nu mai subzistă.

Art.17⁵ – Opoziția, formulată cu privire la cererea de înregistrare marcă publicată se va soluționa de către o Comisie din cadrul Serviciului Mărci potrivit Regulamentului de aplicare a prezentei legi.

Comisia emite un aviz de admitere sau respingere a opoziției, care va fi aplicat în examinarea de fond.”

17. Articolul 18 se abrogă.

18. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.19 - Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci examinează în fond cererea de înregistrare a mărcii și hotărăște admiterea înregistrării mărcii, în tot sau în parte, ori respingerea cererii de înregistrare marcă în termen de 6 luni de la publicarea acesteia sub condiția achitării taxelor.

Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci examinează:

a) calitatea solicitantului conform art.3 lit.g) și h);

b) condițiile prevăzute la art.13 alin.1 și 2, dacă în cerere se invocă o prioritate;

c) motivele de refuz prevăzute la art.5 alin.1 și dacă este cazul observațiile formulate.

În cazul în care au fost formulate opoziții cu privire la cererea de înregistrare marcă pentru motivele prevăzute la art.6, avizul comisiei de opoziții este obligatoriu în examinarea de fond.”

19. După articolul 19 se introduce un nou articol, articolul 19¹, cu următorul cuprins:

„Art.19¹ - Când un element neesențial al mărcii este lipsit de caracter distinctiv și dacă acest element este de natură să creeze îndoieli asupra întinderii protecției mărcii, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci poate cere solicitantului să declare în termen de 2 luni de la data notificării, că nu invocă un drept exclusiv asupra acestui element. Declarația se publică odată cu marca înregistrată.

În lipsa declarației prevăzută la alin.1 cererea de înregistrare marcă se respinge.”

20. La articolul 20 alineatul 1, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„ Examinarea motivelor de refuz prevăzute la art.6 alin.1 se face potrivit unor criterii cum ar fi:”

21. Alineatul 1 al articolului 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Dacă în urma examinării cererii potrivit prevederilor art.19 și 20 se constată îndeplinirea condițiilor legale, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci decide înregistrarea mărcii. Marca se publică în termen de 2 luni de la data deciziei de înregistrare în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială și Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci eliberează certificatul de înregistrare marcă numai după plata taxei de publicare și eliberare.”

22. Articolele 23 - 25 se abrogă.

23. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.28 – Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci înscrie de îndată în Registrul Mărcilor, acele mărci pentru care s-a luat o decizie de înregistrare.

Datele conținute în Registrul Mărcilor, cât și dosarele cererilor de înregistrare marcă publicate sunt publice.

24. Alineatul 5 al articolului 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Taxa pentru reînnoire a înregistrării mărcii este datorată odată cu cererea de reînnoire; reînnoirea înregistrării mărcii poate fi plătită și în următoarele 6 luni de la expirarea duratei de protecție cu majorarea prevăzută de lege.”

25. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.32 - Reînnoirea înregistrării mărcilor se înscrie în Registrul Mărcilor și se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială în termen de 3 luni de la depunerea la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci a cererii de reînnoire; Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci eliberează titularului un certificat de reînnoire a înregistrării mărcii.”

26. Alineatul 1 al articolului 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ Pe durata protecției mărcii, titularul poate solicita la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, cu plata taxei prevăzută de lege, introducerea de modificări neesențiale ale unor elemente ale mărcii, sub condiția ca acestea să nu afecteze caracterul distinctiv al mărcii; lista de produse și servicii nu poate fi extinsă.”

27. Alineatul 2 al articolului 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ Titularul mărcii poate cere instanței judecătorești să interzică terților să folosească, în activitatea lor comercială, fără consimțământul său:

a) un semn identic mărcii pentru produse sau servicii identice celor pentru care marca a fost înregistrată;

b) un semn pentru care, datorită faptului, că este identic sau asemănător cu o marcă și din cauză că produsele sau serviciile cărora li se aplică marca sunt identice sau similare, există un risc de confuzie în percepția publicului, incluzând riscul de asociere între semn și marcă;

c) un semn identic sau asemănător cu marca pentru produse sau pentru servicii diferite de cele pentru care marca este înregistrată, când aceasta din urmă, a dobândit un renume în România și dacă folosirea fără drept a semnului ar fi în detrimentul caracterului distinctiv al mărcii ori în detrimentul renumelui acesteia.”

28. La articolul 35 alineatul 3, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) punerea în liberă circulație, exportul, plasarea sub un regim vamal suspensiv sau economic precum și acordarea oricărei alte destinații vamale, așa cum acestea sunt definite în reglementările vamale, a produselor sub acest semn;”

29. Alineatele 1 și 2 ale articolului 36 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Solicitantul cererii de înregistrare marcă poate cere să se interzică terților să efectueze actele prevăzute la art.35 alin.2 numai după publicarea acesteia.

Pentru actele prevăzute la alin.1, săvârșite ulterior publicării cererii de înregistrare marcă, solicitantul poate cere despăgubiri potrivit dreptului comun. Titlul pentru plata despăgubirilor este executoriu numai după data înregistrării mărcii.”

30. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.37. - Dreptul asupra mărcii se epuizează, iar titularul nu poate să interzică altor persoane folosirea acesteia pentru produse care au fost puse în comerț în Spațiul

Economic European sub această marcă de către însuși titular sau cu consimțământul său.

Prevederile alin.1 nu sunt aplicabile dacă există motive temeinice care justifică faptul că titularul se opune comercializării ulterioare de produse, în special, atunci când starea produselor este modificată sau alterată după punerea lor în comerț.”

31. Alineatul 2 al articolului 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ Dispozițiile alin.1 sunt aplicabile cu condiția ca folosirea de către un terț a elementelor prevăzute la lit.a) și c) să fie conformă practicilor oneste din domeniul industrial ori comercial.”

32. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Drepturile asupra mărcii se pot transmite prin cesiune, licență sau pe cale succesorală.”

„Este de asemenea considerată transmitere de drepturi și executarea silită a debitorului, titular al mărcii, efectuată în condițiile legii.”

„Înscrierea transmiterii de drepturi, asupra mărcilor aflate în litigiu, se suspendă până la data rămânerii definitive a hotărârilor judecătorești cu privire la acestea.”

33. După alineatul 1 al articolului 41 se introduce un nou alineat, alineatul 1¹ cu următorul cuprins:

„Oficiul refuză înscrierea transmiterii cesiunii dacă rezultă în mod evident că prin aceasta publicul va fi indus în eroare cu privire la natura, calitatea sau originea geografică a produselor sau serviciilor pentru care marca a fost înregistrată, afară de situația în care beneficiarul transmiterii accepta să limiteze transmiterea mărcii la produsele sau serviciile pentru care marca nu este înșelătoare.”

34. Alineatul 2 al articolului 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„La cererea persoanei interesate și cu plata taxei prevăzute de lege, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci înscrie cesiunea în Registrul Național al Mărcilor și o publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială. Cesiunea este opozabilă față de terți începând cu data publicării acesteia în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.”

35. Alineatul 4 al articolului 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Licențele se înscriu în Registrul Mărcilor, cu plata taxei prevăzută de lege și se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială. Licența este opozabilă față de terți de la data publicării acesteia.”

36. După alineatul 3 al articolului 43 se introduc două noi alineate, alineatele 4 și 5, cu următorul cuprins:

„Lipsa înscrierii unei licențe la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci nu afectează:

a) valabilitatea înregistrării mărcii care face obiect al licenței ori cu privire la protecția licenței mărcii;

b) intervenția într-o acțiune în contrafacere angajată de titular ori obținerea în cadrul acestei proceduri, de daune interese urmare contrafacerii unei mărci, care face obiect al licenței.

Înscrierea licenței nu este o condiție pentru ca folosirea unei mărci de către beneficiarul licenței să poată fi considerată echivalentul unui act de utilizare de către titular în cadrul procedurilor referitoare la dobândirea, menținerea validității ori la apărarea drepturilor cu privire la acea marcă.”

37. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.45. - Orice persoană interesată poate solicita Tribunalului București, oricând în cursul duratei de protecție a mărcii, decăderea titularului din drepturile conferite de marcă dacă:

a) fără motive justificate, într-o perioadă neîntreruptă de 5 ani socotită de la data înscrierii în Registrul Mărcilor, marca nu a făcut obiectul unei folosiri efective pe teritoriul României pentru produsele sau serviciile pentru care aceasta a fost înregistrată sau dacă această folosire a fost suspendată o perioadă neîntreruptă de 5 ani;

b) după data înregistrării, marca a devenit, ca urmare a acțiunii sau inacțiunii titularului, desemnarea uzuala în comerț a unui produs sau serviciu pentru care a fost înregistrată;

c) după data înregistrării, și ca urmare a folosirii mărcii de către titular sau cu consimțământul acestuia, marca a devenit susceptibilă de a induce publicul în eroare, în special cu privire la natura, calitatea sau proveniența geografică a produselor sau serviciilor pentru care a fost înregistrată;

d) marca a fost înregistrată pe numele unei persoane neavând calitatea prevăzută la art.3 lit.g) și h).

Este asimilată folosirii efective a mărcii:

a) folosirea mărcii sub o formă care diferă de cea înregistrată prin anumite elemente ce nu alterează caracterul distinctiv al acesteia;

b) imposibilitatea folosirii mărcii din circumstanțe independente de voința titularului, cum ar fi restricții la import sau ca urmare a altor dispoziții ale autorităților publice vizând produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată;

c) aplicarea mărcii pe produse sau pe ambalaje, exclusiv în vederea exportului;

d) folosirea mărcii de către un terț având consimțământul titularului sau de către orice persoană abilitată să utilizeze o marcă colectivă sau o marcă de certificare, fiind considerată ca folosire a mărcii de către însuși titularul acesteia;

Titularul nu poate fi decăzut din drepturile sale dacă, în perioada de la expirarea termenului prevăzut la alin.1 lit.a) până la prezentarea cererii de decădere, marca a fost folosită efectiv. Totuși, dacă începerea sau reluarea folosirii mărcii a avut loc cu 3 luni înainte de prezentarea în justiție a cererii de decădere, folosirea mărcii nu va fi luată în considerare dacă pregătirile pentru începerea sau reluarea folosirii au intervenit numai după ce titularul a luat la cunoștință de faptul că ar putea fi introdusă o cerere de decădere.

Dovada folosirii mărcii incumbă titularului acesteia și poate fi făcută prin orice mijloc de probă.

Decăderea produce efecte de la data introducerii cererii de decădere la instanța judecătorească competentă.

Marca se radiază din Registrul Mărcilor și mențiunea radierii se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.”

38. Articolul 46 și 47 se abrogă.

39. La articolul 48 alineatul 1, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Anularea înregistrării mărcii poate fi cerută Tribunalului București de orice persoană interesată pentru oricare din motivele următoare:”

40. Alineatul 4 al articolului 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Înregistrarea mărcii nu poate fi anulată pe motivul existenței unui conflict cu o marcă anterioară, dacă aceasta din urmă nu îndeplinește condițiile de utilizare prevăzute de art. 45 alin. 1 –3.”

41. După alineatul 4 al articolului 48 se introduce un nou alineat, alineatul 5, cu următorul cuprins:

„Dacă marca anterioară nu a fost folosită decât pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată, înregistrarea mărcii poate fi anulată numai pentru acele produse sau servicii pentru care marca nu a fost folosită.”

42. După alineatul 1 al articolului 49 se introduce un nou alineat, alineatul 2, cu următorul cuprins:

„În cazul prevăzut la alin.1, titularul mărcii ulterior înregistrate nu poate să se opună folosirii mărcii anterioare, deși aceasta din urmă nu mai poate fi invocată împotriva mărcii ulterioare.”

43. Alineatul 2 al articolului 50 se abrogă.

44. La articolul 54, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) fără motive justificate, marca nu a făcut obiectul unei folosiri efective într-o perioadă neîntreruptă de 5 ani calculată de la data publicării mărcii înregistrate, în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, pentru produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată.”

45. După articolul 66 se introduce un nou capitol, Capitolul XI¹ „Marca Comunitară”, cuprinzând articolele 66¹-66⁶, cu următorul cuprins:

„Art.66¹ - Când o cerere de marcă comunitară este depusă la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, în temeiul art.25 alin.1 lit.b) din Regulamentul privind marca comunitară, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci înscrie data primirii cererii și fără să procedeze la examinare, o transmite la Oficiul comunitar în termen de două săptămâni cu plata taxei prevăzute de lege pentru depunerea unei cereri naționale.

Art.66² - O cerere de marcă comunitară sau o marcă comunitară poate fi transformată într-o cerere de marcă națională în condițiile art.108-110 din

Regulamentul privind marca comunitară cu plata taxelor prevăzute de lege pentru procedura de examinare a unei cereri naționale.

Art.66³ - Titularul unei mărci anterioare înregistrate în România sau a unei mărci anterioare care a făcut obiectul unei înregistrări internaționale având efect în România, care depune o marcă identică, destinată a fi înregistrată ca marcă comunitară, pentru produse și servicii identice cu cele pentru care marca anterioară a fost înregistrată, sau incluse în lista acestei mărci, se poate prevala, la înregistrarea mărcii comunitare, de vechimea mărcii anterioare în ceea ce privește înregistrarea mărcii comunitare în România.

Titularul unei mărci comunitare, care este și titularul unei mărci anterioare identice, înregistrate în România sau a făcut obiectul unei înregistrări internaționale având efect în România, pentru produse sau servicii identice cu cele pentru care marca anterioară a fost înregistrată, sau incluse în lista acestei mărci, se poate prevala de vechimea mărcii anterioare în România.

Art.66⁴ - Dispozițiile art.84 – 85 și 87 - 91 sunt aplicabile și încălcărilor aduse drepturilor titularului unei mărci comunitare.

Art.66⁵ – Este inadmisibilă o acțiune în contrafacere, bazată pe o marcă comunitară anterioară, împotriva unei mărci naționale ulterior înregistrată a cărei folosire a fost tolerată timp de 5 ani, cu condiția ca depozitul mărcii naționale să fi fost efectuat cu bună credință.

Inadmisibilitatea este limitată numai la produsele și serviciile pentru care a fost tolerată.

Art.66⁶ – Litigiile având ca obiect mărci comunitare, pentru care Regulamentul privind marca comunitară atribuie competența tribunalelor de marcă comunitară în sensul art.91.1 din Regulamentul (CE) nr.40/94 privind marca comunitară sunt de competența Tribunalului București care soluționează în primă instanță.”

46. Alineatul 2 al articolului 68 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Înregistrarea unei indicații geografice poate fi cerută la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, direct sau prin mandatar autorizat, și va fi supusă taxei prevăzută de lege.”

47. După alineatul 2 al articolului 68 se introduc două noi alineate, alineatele 3 și 4, cu următorul cuprins:

„Cererea de înregistrare a unei indicații geografice va conține elementele prevăzute în Regulamentul de aplicare a prezentei legi.

În termen de 3 luni de la depunere, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, examinează cererea și îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 69-70.”

48. După articolul 68 se introduce un nou articol, articolul 68¹, cu următorul cuprins:

„Art.68¹ – Cererea de înregistrare a indicației geografice se publică în condițiile prevăzute de Regulamentul de aplicare a prezentei legi.

În termen de 2 luni de la publicarea cererii orice persoană interesată poate face opoziție la înregistrarea indicației geografice.”

49. După articolul 75 se introduce un articol nou, articolul 75¹ cu următorul cuprins:

„Art.75¹ În scopul protecției comunitare a unei indicații geografice, cererea de înregistrare având ca obiect o arie geografică situată în România se depune la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci.

Procedura de examinare, publicare și opoziție cu privire la cererile prevăzute la alin.1 vor fi îndeplinite de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci în aplicarea directă a Regulamentelor comunitare în materie, cu plata taxelor legale corespunzătoare cererilor de indicație geografică națională.

50. Articolul 80 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.80 - Deciziile Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci privind cererile de înregistrare marcă pot fi contestate la acest oficiu de orice persoană interesată în termen de 30 zile de la comunicare, sau după caz, de la publicarea înregistrării mărci, cu plata taxei legale.

Deciziile Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci privind înscrierea cesiunii sau licenței în Registrul Mărcilor pot fi contestate la oficiu de persoanele interesate în termen de 30 zile de la comunicare sau, după caz, de la publicarea acestora.

Contestațiile formulate conform prevederilor alin.1 și 2 se soluționează de o comisie de contestații din cadrul Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci.”

51. După articolul 80 se introduce un nou articol, articolul 80¹, cu următorul cuprins:

„Art.80¹ - Dacă înregistrarea unei mărci, reînnoirea înregistrării sau înscrierea unei modificări în Registrul Mărcilor a fost efectuată, în mod evident din eroare materială, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci poate în termen de 3 luni cu începere de la data înregistrării sau de la data înscrierii să revoce motivat înregistrarea, reînnoirea sau înscrierea modificării efectuate; revocarea se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.”

52. Articolul 81 se modifică și va avea următorul cuprins:

Art.81 – Hotărârea Comisiei de contestații, motivată, se comunică părților și poate fi atacată la Tribunalul București în termen de 15 zile de la comunicare.

Deciziile Tribunalului București pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Sentințele Tribunalului București pronunțate în cazurile prevăzute de art.35, 45, 48, 54, 55, 61 și 79 pot fi atacate cu apel în termen de 15 de zile de la comunicare.”

Deciziile Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci privind cererile de înregistrare a indicațiilor geografice pot fi atacate la Tribunalul București.”

53. După alineatul 1 al articolului 82 se introduce un nou alineat, alineatul 2, cu următorul cuprins:

„În toate litigiile privind mărcile citarea titularilor este obligatorie.”

54. Articolul 83 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.83. - Constituie infracțiune de contrafacere și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani săvârșirea fără drept, a oricărui act prevăzut la art.35 alin.2, după data publicării înregistrării mărcii.

Cu pedeapsa prevăzută la alin.1 se pedepsește și punerea în circulație a produselor care poartă indicații geografice ce indică sau sugerează că produsul în cauză este originar dintr-o regiune geografică alta decât locul adevărat de origine, în scopul inducerii în eroare a publicului cu privire la originea geografică a produsului.

Dacă faptele prevăzute la alin. 1 și 2 sunt de natură să prezinte pericol pentru siguranța sau sănătatea consumatorilor pedeapsa este închisoarea de la 2 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Constituie contrafacere și se sancționează potrivit alin.1 și faptele săvârșite cu nerespectarea art.9 -11 din Regulamentul mărcii comunitare.

55. După alineatul 1 al articolului 84 se introduce un nou alineat, alineatul 1¹, cu următorul cuprins:

„Organele de cercetare penală pot dispune din oficiu în cadrul actelor premergătoare măsurile necesare indisponibilizării produselor ce poartă mărci

contrafăcute, precum și conservarea probelor potrivit dreptului comun și dispozițiilor speciale în materie.”

56. Articolul 86 se abrogă.

57. Alineatul 3 al articolului 89 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Instanța va putea dispune ca reclamantul să plătească toate daunele cauzate pârâtului ca urmare a exercitării abuzive a drepturilor procedurale cu privire la marca sau indicația geografică protejată.”

58. Articolul 90 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.90. - Titularul mărcii sau, după caz, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale poate solicita instanței obligarea autorului încălcării dreptului, la furnizarea de informații imediate privind proveniența și circuitele de distribuire a mărfurilor ilegal marcate, precum și informații despre identitatea fabricantului sau comerciantului, cantitatea de marfa fabricată, livrată, primită sau comandată.”

59. Articolul 91 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.91. - Competentele vamale cu privire la asigurarea respectării drepturilor asupra mărcilor și indicațiilor geografice protejate aparțin Autorității Naționale a Vămilelor, potrivit legii.”

60. La articolul 93, literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) ia în evidență, examinează, publică cererile de înregistrare marcă;

c) ia în evidență și publică cererile de înregistrare a indicațiilor geografice și acordă protecție acestora pe teritoriul României;”

61. La articolul 93, după litera k) se introduce o nouă literă lit. k¹), cu următorul cuprins:

„k¹) OSIM informează Comisia Europeană cu privire la dispozițiile naționale adoptate în scopul transpunerii Primei directive nr. 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988, de armonizare a legislațiilor statelor membre privind mărcile.

62. În cuprinsul legii, sintagma „Tribunalul Municipiului București” se înlocuiește cu sintagma „Tribunalul București”, sintagma „depozitul național reglementar” se înlocuiește cu „depozitul reglementar”, sintagma „Ministerul Agriculturii și Alimentației” se înlocuiește cu sintagma „Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale”, sintagma „Registrul Național al Mărcilor” se înlocuiește cu sintagma „Registrul Mărcilor”, iar sintagma „Registrul Național al Indicațiilor Geografice” se înlocuiește cu sintagma „Registrul Indicațiilor Geografice”.

63. După articolul 95 se introduce un nou articol, articolul 96 cu următorul conținut:

„Prezenta lege transpune „Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din a 21 decembrie 1988, de armonizare a legislațiilor statelor membre privind mărcile, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr.L 40 din 11.2.1989, p.1-7 și crează cadrul juridic necesar aplicării directe, de la data aderării României la Uniunea Europeană, a Regulamentului CE nr.40/94 al Consiliului din 20 decembrie privind marca comunitară, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr.L 11, 14.01.1994, p.1-36”.

Art.II. - (1) În privința cererilor de înregistrare marcă depuse după data intrării în vigoare a legii , acestea urmează procedurile conform prezentei legi.

(2) Toate cererile de înregistrare marcă depuse și aflate în procedurile de examinare urmează procedurile prevăzute de legea în vigoare la momentul depunerii lor.

Art.III. - (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termen de 3 luni de la publicarea prezentei legi se va supune aprobării, prin hotărâre a Guvernului, Regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art.IV. – Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.161 din 23 aprilie 1998, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, dându-se textelor o nouă numerotare.